

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 11C/69/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3520202936
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Fraňová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2022:3520202936.4

Uznesenie

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom v sporovom konaní žalobcu V. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. Č.. XXX, zastúpeného JUDr. Jánom Legerským, advokátom, so sídlom Trenčín 911 01, Nám. sv. Anny 15/25, proti žalovanému Obci PriePASné, IČO: 00 309 851, so sídlom 906 15 PriePASné 109, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Slávik a partneri, s.r.o., IČO: 36 861 375, o odstránenie neoprávnenej stavby, takto

rozhodol:

I. Súd konanie **z a s t a v u j e** .

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenu tunajšiemu súd dňa 29.10.2020 prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť odstrániť stavbu betónovej cesty s asfaltovým povrchom v časti, v ktorej je táto stavba umiestnená na pozemkoch vytvorených geometrickým plánom č. plánu XXX-XXX/XX úradne overeným dňa 29.04.2011 pod č. XXX/XX ako parc. č. XXXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere XX m², odčlenením tohto pozemku z Z. parc. č. XXXXX zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX pre kat. úz. W. a ako parc. č. XXXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere XXX m², odčlenením tohto pozemku z E. parc. č. XXXXX/X zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX pre kat. úz. W.. Neoddeliteľnou súčasťou rozsudku je geometrický plán č. plánu XXX-XXX/XX, úradne overený dňa 29.04.2011 pod č. XXX/XX. Zároveň žiadal, aby súd žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100,00 %. Uviedol, že žalobca je výlučným vlastníkom pozemkov, ktoré sú zapísané u Okresného úradu Myjava, katastrálny odbor, v katastri nehnuteľností pre okres V., obec W. a katastrálne územie W. na liste vlastníctva č. XXXX ako parcely registra "E." evidované na katastrálnej mape - parc. č. XXXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 739 m² a ako parcely registra "Z." evidované na mape určeného operátu - parc. č. XXXXX - trvalý trávny porast vo výmere XX m² vo vlastníctve žalobcu v podiele X/X. Na časti vyššie uvedených pozemkoch sa nachádza betónová cesta s asfaltovým povrchom, ktorá mala byť ako samostatný predmet právneho vzťahu zároveň aj s betónovým mostom prevedená do vlastníctva žalovaného na základe kúpnej zmluvy uzavretej medzi predávajúcim označeným ako Roľnícke družstvo PriePASné v úpadku so sídlom 906 15 PriePASné, IČO: 613 916, zastúpené J. V. Š., správcom konkurznej podstaty, C., B. L.. Č.. XX a žalovaným ako kupujúcim zo dňa 24.10.2002. Žalobca vzhľadom na jeho právny vzťah k pozemkom, ktorých časť sa nachádza pod takouto betónovou cestou s asfaltovým povrchom, uplatnil žalobou nárok na určenie neplatnosti označenej kúpnej zmluvy, pričom konanie o takejto žalobe bolo vedené na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp.zn. 5C 64/2008 a toto sa skončilo rozsudkom tohto súdu č.k. 5C 64/2008-243 zo dňa 12.06.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4Co 306/2012-276 zo dňa 22.05.2014 tak, že žaloba o určenie neplatnosti uvedenej kúpnej zmluvy bola zamietnutá. V rámci takéhoto konania bolo okrem iného vykonané aj znalecké

dokazovanie z odboru Stavebníctvo, odvetvie Dopravné stavby, a to znaleckým posudkom znalca J.. W. S. č. XX/XXXX zo dňa 15.09.2010, podľa ktorého záveru by sa u tejto cesty (ako aj betónového mostu, ktorý sa však na dotknutých pozemkoch žalobcu nenachádza) malo jednať o účelovú komunikáciu a mostný objekt majúce charakter inžinierskej stavby v zmysle § 43a ods. 3 písm. a) a d) zák. č. 50/1976 Zb. v znení neskorších predpisov. To znamená, že v zmysle záverov takto vykonaného znaleckého dokazovania v inom súdnom konaní je betónová cesta s asfaltovým povrchom umiestnená sčasti na vyššieuvedených pozemkoch vo vlastníctve žalobcu stavbou (inžinierskou stavbou) v zmysle § 43a ods. 3 písm. a) zák. č. 50/1976 Zb. v znení neskorších predpisov. Zároveň zo záverov označeného znaleckého posudku vyplýva, že v členení takýchto stavieb sa u tejto cesty jedná o účelovú komunikáciu. Poukázal na ust. § 3d ods. 3 a § 3d ods. 3 zák. č. 135/1961 Zb. v znení neskorších predpisov miestne komunikácie sú vo vlastníctve obcí. Miestne komunikácie pre cestnú nemotorovú dopravu sú vo vlastníctve štátu, samosprávneho kraja, obce alebo iných právnických osôb alebo fyzických osôb. Účelové komunikácie sú vo vlastníctve štátu alebo iných právnických osôb alebo fyzických osôb. Podľa poznatkov žalobcu z iných súdnych a správnych konaní, ktoré už boli ohľadom predmetnej betónovej cesty s asfaltovým povrchom vedené, zapísal žalovaný túto cestu ako predmet svojho vlastníctva napokon do pasportu stavby (zrejme postupom podľa § 104 ods. 2 zák. č. 50/1976 Zb. v znení neskorších predpisov) s označením, že sa jedná o miestnu komunikáciu III. triedy - prístupovú cestu do bývalého dvora T. W., čo znamená, že žalovaný v rozpore so skutočným charakterom tejto cesty vyplývajúcim z odborných záverov označeného znaleckého posudku zapísal túto cestu do pasportu stavby ako miestnu komunikáciu. Keďže skutočný charakter takejto cesty má s poukazom na citované ustanovenia zák. č. 135/1961 Zb. v znení neskorších predpisov priamy dopad na vlastníctvo k takejto ceste, znamená to, že ak by sa u tejto cesty jednalo o účelovú komunikáciu, ako to vyplýva z označeného znaleckého posudku, nemohla by byť vo vlastníctve obce, ale bola by vo vlastníctve štátu. Tieto skutočnosti uvádza žalobca v tejto žalobe z toho dôvodu, aby poukázal na celkový nesprávny postup žalovaného pri zápise tejto cesty do pasportu stavby a s tým súvisiaci právne neexistujúci (alebo aspoň sporný) vlastnícky vzťah žalovaného k tejto ceste, a to aj z hľadiska posúdenia platnosti kúpnej zmluvy, ktorou mal žalovaný takúto cestu nadobudnúť. Bez ohľadu na to však žalobca uplatňuje predmetný nárok touto žalobou proti žalovanému, ktorý v rámci vlastnej činnosti stavebného úradu vykonal zápis tejto cesty do pasportu stavby ako miestnej komunikácie vo svojom vlastníctve a ktorý aj navonok vystupuje voči žalobcovi ako vlastník tejto cesty. Zo sumáru uvedených skutočností je potom pre nárok uplatnený touto žalobou podstatné, že žalobca je vlastníkom pozemkov, na ktorých je časť betónovej cesty s asfaltovým povrchom umiestnená a žalovaný je podľa ním vykonaného zápisu tejto cesty do pasportu stavby ako aj podľa vyššie uvedenej kúpnej zmluvy (teraz bez ohľadu na jej platnosť v tejto časti) vlastníkom tejto stavby. Žalobca tvrdí, že predmetná cesta bola zriadená na pozemkoch, ktoré sú teraz vo vlastníctve žalobcu bez akéhokoľvek zákonného oprávnenia alebo dohody medzi stavebníkom takejto stavby a vlastníkom pozemkov, na ktorých je táto umiestnená a že tak ide o neoprávnenú stavbu a na usporiadanie právnych vzťahov medzi vlastníkom takejto stavby zriadenej na cudzom pozemku je potrebné aplikovať ustanovenia § 135c Obč. zák. Za neoprávnenú stavbu treba totiž z hľadiska súkromného práva považovať každú stavbu postavenú na cudzom pozemku bez toho, aby stavebník mal zákonné alebo zmluvné právo stavbu na cudzom pozemku zriadiť, čo sa nepochybne vzťahuje aj na stavbu inžiniersku, ktorou je tak účelová ako aj miestna komunikácia. Podľa § 135c ods. 1 Obč. zák. ak niekto zriadi stavbu na cudzom pozemku, hoci na to nemá právo, môže súd na návrh vlastníka pozemku rozhodnúť, že stavbu treba odstrániť na náklady toho, kto stavbu zriadil (ďalej len „vlastník stavby“). Žalobca sa touto žalobou v súlade s týmto zákonným ustanovením domáha uloženia povinnosti žalovanému odstrániť stavbu betónovej cesty s asfaltovým povrchom v časti umiestnenej na pozemkoch žalobcu uvedených v bode I. žaloby, kde časti týchto pozemkov dotknuté touto stavbou boli vyznačené na geometrickom pláne č. plánu XXX-XXX/XX úradne overenom býv. Správou katastra V.P. dňa 29.4.2011 pod č. XXX/XX ako parc. č. XXXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere XX m², ktorá bola odčlenená ako diel „X“ od Z. parc. č. XXXXX a ako parc. č. XXXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere XXX m², ktorá bola odčlenená ako diel „XX“ od E. parc. č. XXXXX/X.

2. Na preukázanie svojich tvrdení pripojil k žalobe listinné dôkazy, a to geometrický plán č. plánu XXX-XXX/XX, výpis z listu vlastníctva č. XXXX pre kat. úz. W., znalecký posudok č. XX/XXXX zo dňa 15.9.2010.

3. Žalovaný sa k žalobe prostredníctvom svojho právneho zástupcu písomne vyjadril. Navrhol, aby súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú a žalobcu zaviazal na náhradu trov konania. Uviedol, že medzi žalobcom a žalovaným bolo na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom vedené

konanie sp. zn. 5C/64/2008 o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, ktorou žalovaný nadobudol do svojho vlastníctva betónovú cestu s asfaltovým povrchom a betónový most v k.ú. W., ktoré boli špecifikované v znaleckom posudku znalca J. P. Š.Z.. Žaloba žalobcu bola Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom rozsudkom sp. zn. 5C/64/2008 zo dňa 12.06.2012 zamietnutá a tento rozsudok potvrdil aj Krajský súd v Trenčíne v konaní 4Co/306/2012. Ďalej medzi žalobcom a žalovaným bolo na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom vedené v konanie sp. zn. 3C/20/2015 o určenie vlastníckeho práva k ceste alebo o prikázanie veci do vlastníctva žalobcu za náhradu. Taktiež táto žaloba bola Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom rozsudkom sp. zn. 3C/20/2015-310 zamietnutá a tento rozsudok bol potvrdený aj Krajským súdom v Trenčíne sp. zn. 4Co/262/2017. V rámci týchto konaní bol preukazovaný právny vzťah k stavbe, pričom predmetom konania sp. zn. 5C/64/2008 bolo aj posúdenie, či sa jedná o samostatnú vec. Podľa znaleckého posudku znalca J. W. S. vyplýva, že sa jedná o pozemnú komunikáciu - cestu s asfaltovým povrchom, pričom spĺňa charakter stavby a ide o účelovú komunikáciu. Podľa § 43a ods. 3 stavebného zákona diaľnice, cesty, vodné toky a podzemné vody nie sú súčasťou pozemku. Túto cestu je preto potrebné považovať podľa § 120 ods. 2 OZ za stavbu, ktorá nie je súčasťou pozemku. Ďalej bol v konaní skúmaný aj spôsob výstavby. Cesta bola vybudovaná T. W. v roku 1967. Stavba bola teda vybudovaná podľa vtom čase platného zák. č. 49/1959 Zb. o jednotných roľníckych družstvách. Podľa § 24 ods. 3 zák. č. 49/1959 Zb. malo T. W. právo na pozemkoch postaviť stavbu cesty: „Právo družstevného užívania oprávňuje družstvo užívať pozemok v rovnakom rozsahu, v akom by náležalo vlastníčkovi; družstvo nemôže však pozemok zaťažovať ani scudzovať. Družstvu preto najmä náleží všetko, čo na pozemku vzhádza, má právo meniť jeho podstatu a čerpať z nej, a prevádzať na ňom stavby. Právo družstevného užívania oprávňuje aj na pridelenie pôdy ako záhumienka rodine družstevníka. Len družstvo môže združený pozemok prenajať a len v odôvodnených výnimočných prípadoch.“ Teda T. W. malo zákonné oprávnenie na pozemkoch postaviť stavbu cesty, a to aj bez súhlasu vlastníka, resp. aj proti jeho vôli. Nemôže sa teda jednať o stavbu neoprávnenú, keďže tu chýba znak protiprávnosti, t.j. postavenie stavby v rozpore s právnymi predpismi účinnými v čase uskutočnenia stavby a túto skutočnosť nemôžu zmeniť ani prípadné zmeny v platných právnych predpisoch. Žalobca svoju žalobu právne opiera o § 135c ods. 1 Občianskeho zákonníka: „Ak niekto zriadi stavbu na cudzom pozemku, hoci na to nemá právo, môže súd na návrh vlastníka pozemku rozhodnúť, že stavbu treba odstrániť na náklady toho, kto stavbu zriadil (ďalej len "vlastník stavby")." Teda právo požadovať odstránenie stavby má vlastník pozemku len v prípade, aj sa jedná o stavbu, ktorá bola zriadená bez prislúchajúceho práva k pozemku. V tomto prípade, však stavba bola zriadená podľa platných predpisov v čase jej stavby, t.j. v roku 1967 a právo k pozemku vyplývalo z § 24 ods. 3 zák. č. 49/1959 Zb. o jednotných roľníckych družstvách. Právne posúdenie žalobcu ohľadne oprávnenosti/neoprávnenosti stavby je teda nesprávne. Stavba je oprávnená a právo k pozemku vyplývalo priamo z právnych predpisov tak, ako uviedli vyššie a to § 24 ods. 3 zák. č. 49/1959 Zb., pričom sa nevyžadoval súhlas vlastníka a stavba mohla byť postavená aj proti vôli vlastníka pozemku. Navrhol pripojiť spisy Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp.zn. 5C/64/2008 a sp.zn. 3C/20/2015.

4. Žalobca sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu písomne vyjadril. S tvrdeniami žalovaného v písomne podanom vyjadrení sa nestotožnil. Uviedol, že bez zistenia podstatných skutočností týkajúcich sa jednak doby vzniku predmetnej cesty a jednak toho, či pozemky, na ktorých bola cesta v príslušnom čase zriadená, boli v tom čase združenými pozemkami v zmysle § 23 a § 24 zák. č. 49/1959 Zb., o čom žalovaný okrem samotných tvrdení obsiahnutých v jeho vyjadrení k žalobe, nepredložil žiaden dôkaz. Pokiaľ ide o dobu vzniku (zhotovenia) predmetnej cesty, tak túto žalovaný vyvodzuje len z obsahu znaleckého posudku č. XX/XXXX znalca J. W. S., podaného v konaní Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. 5C/64/2008, v ktorom sa však k tejto veci len konštatuje, že podľa znaleckého posudku č. XXX/XXXX vypracovaného znalcom J. P. Š., bola komunikácia vybudovaná v roku 1967. Takýto znalecký posudok č. XXX/XXXX však nie je prílohou uvedeného znaleckého posudku, v ktorom sa takýto časový údaj o vzniku predmetnej cesty len konštatuje, a teda nevyplýva zo žiadneho preskúmateľného dôkazu (listiny alebo znaleckého posudku), pričom podľa poznatkov žalobcu v prípade znaleckého posudku č. XXX/XXXX, ide o znalecký posudok konštatovaný v kúpnej zmluve, ktorou mal žalovaný predmetnú cestu nadobudnúť od T. W. v konkurznom konaní vedenom na toto družstvo. To znamená, že za takéhoto stavu veci zatiaľ nebolo v tomto konaní tvrdenie žalovaného o tom, že predmetná cesta bola vybudovaná v roku 1967, žiadnym relevantným dôkazom preukázané. Pritom od zistenia tejto skutočnosti je závislé aj právne posúdenie oprávnenosti, či neoprávnenosti stavby cesty (pri rešpektovaní toho, že ide o samostatnú stavbu v zmysle záverov znaleckého posudku podaného vo veci č. 5C 64/2008) podľa ustanovení zák. č. 49/1959 Zb. Zároveň pre možnú aplikáciu tohto právneho predpisu na posúdenie otázky oprávnenosti, či neoprávnenosti predmetnej stavby cesty, je dôležité aj zistenie a preukázanie

toho, kto bol stavebníkom (zhotoviteľom) tejto cesty a aký právny režim sa v čase jej zhotovenia vzťahoval na pozemky, na ktorých bola táto cesta vybudovaná. Podmienkou toho, aby išlo o oprávnenú stavbu z dôvodov uvádzaných vo vyjadrení žalovaného, je totiž jednak to, že táto by bola zhotovená bývalým Q. W. a jednak to, že by bola zhotovená na pozemkoch, ku ktorým by toto jednotné roľnícke družstvo v čase jej zhotovenia malo právo družstevného užívania a teda, že by sa jednalo o združené pozemky. Žalovaný zatiaľ nepredložil ani neoznačil žiaden dôkaz na preukázanie týchto podstatných skutočností. Vychádzajúc z tvrdení žalovaného, aj keď zatiaľ ničím nepreukázaných, že predmetná cesta mala byť vybudovaná v roku 1967 a že mala byť vybudovaná W. W. (v tom čase by sa jednalo o jednotné roľnícke družstvo), by podmienkou oprávnenosti tejto stavby bolo to, že v čase jej zhotovenia by tomuto družstvu patrilo k pozemkom, na ktorých bola zhotovená a ktoré sú teraz vo vlastníctve žalobcu, právo družstevného užívania. Z ustanovení vtedy platného zák. č. 49/1959 Zb. o jednotných roľníckych družstvách, vyplýva, že družstevníci sú povinní združiť pozemky včítane lesných a odovzdať ostatné výrobné prostriedky do spoločného družstevného hospodárenia v rozsahu a za podmienok určených stanovami (§ 23 ods. 1), že k pozemkom združeným k spoločnému družstevnému hospodáreniu, ako aj k pozemkom, ktoré za ne pri vykonanej hospodársko - technickej úprave pôdy boli dané do náhradného užívania, náleží družstvu právo družstevného užívania (§ 24 ods. 2) a že družstvu náleží všetko, čo na takomto pozemku vzhádza, má právo meniť jeho podstatu a čerpať z nej a prevádzať na ňom stavby (§ 24 ods. 3 veta druhá). Z týchto skutočností je potom podľa žalobcu zrejmé, že na posúdenie predmetnej stavby cesty ako oprávnenej stavby, je nevyhnutné preukázať nielen to, kedy bola zriadená, ale aj to, či bola zriadená bývalým Q. W. a či bola zriadená na pozemkoch, ku ktorým malo v tom čase toto družstvo právo družstevného užívania a jednalo sa tak o združené pozemky. Bez preukázania týchto skutočností nie je možné predmetnú stavbu cesty vôbec považovať za oprávnenú stavbu, ako to nedôvodne a prinajmenej predčasne tvrdí žalovaný vo vyjadrení k žalobe. Pritom preukázanie takýchto tvrdení žalovaného, ktorými popiera uplatnený nárok žalobcu, je dôkaznou povinnosťou žalovaného, bez splnenia ktorej je potrebné takéto popretie uplatneného nároku považovať za neúčinné.

5. Žalovaný sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu k vyjadreniu žalobcu písomne vyjadril. Poukázal na rozhodnutie tunajšieho súdu sp.zn. 3C/20/2015, v ktorom súd posudzoval stavbu s ohľadom na § 135c Občianskeho zákonníka, v odôvodnení rozsudku v bodoch 14. až 17., kde sa vyporiadal so stavbou cesty a jej oprávnenosťou.: „14. Dôvodný nie je ani eventuálny žalobný návrh (petit, ktorým sa žalobca ako vlastník, resp. spoluvlastník pozemkov pod cestou domáhal vyporiadania neoprávnenej stavby, a to prikázanim cesty v častiach nachádzajúcich sa na jeho pozemkoch do jeho vlastníctva, resp. spoluvlastníctva za náhradu podľa § 135c Občianskeho zákonníka. 15. Podľa § 135c ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak niekto zriadi stavbu na cudzom pozemku, hoci na to nemá právo, môže súd na návrh vlastníka pozemku rozhodnúť, že stavbu treba odstrániť na náklady toho, kto stavbu zriadil (ďalej len „vlastník stavby“). Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, pokiaľ by odstránenie stavby nebolo účelné, prikáže ju súd za náhradu do vlastníctva vlastníkovi pozemku, pokiaľ s tým vlastník súhlasí. Podľa ods. 3 tohto ustanovenia, súd môže usporiadať pomery medzi vlastníkom pozemku a vlastníkom stavby aj inak, najmä tiež zriadiť za náhradu vecné bremeno, ktoré je nevyhnutné na výkon vlastníckeho práva k stavbe. 16. Za neoprávnenú stavbu z hľadiska občianskoprávnej úpravy treba považovať stavbu postavenú na cudzom pozemku bez toho, aby stavebník mal právo stavbu tam zriadiť. Keďže stavba nie je súčasťou pozemku, môže byť vo vlastníctve aj niekoho iného než vlastníka pozemku. Ten, kto zriadi neoprávnenú stavbu na cudzom pozemku (stavebník), stáva sa od počiatku jej vlastníkom. Oprávnenosť stavby treba vždy posudzovať podľa právnej úpravy platnej v okamžiku vzniku stavby, avšak vyporiadanie medzi stavebníkom a vlastníkom pozemku, na ktorom je stavba umiestnená, sa vykoná podľa úpravy platnej v dobe rozhodovania súdu o neoprávnenej stavbe. 17. Žalobca cestu považuje za neoprávnenú stavbu z toho dôvodu, že sa nachádza na pozemkoch, ktorých vlastníkom, resp. spoluvlastníkom sa stal v dobe, keď sa na nich cesta už nachádzala. V zmysle uvedeného však oprávnenosť tejto stavby treba posudzovať podľa právnej úpravy, ktorá platila v čase vzniku stavby, teda v čase jej vybudovania. Dôkazné bremeno ohľadom neoprávnenosti stavby spočívalo na žalobcovi, žalobca v tomto smere dôkazné bremeno neuniesol, teda nepreukázal, že stavba bola neoprávnená. Ako vyplýva z vykonaného dokazovania, cesta bola vybudovaná Q. W. v roku 1967. Neskôr bol na ňu položený asfaltový koberec a vybudované cestné obrubníky. Jej pôvodný účel bol zabezpečiť prístup do areálu družstva. Družstvo cestu vybuvovalo na pozemkoch vo vlastníctve fyzických osôb, ku ktorým malo právo družstevného užívania. Túto skutočnosť žalobca nespochybňoval, keď navyše sám je vlastníkom stavby - administratívnej budovy družstva, tiež postavenej na pozemkoch fyzických osôb, ku ktorým malo družstvo právo družstevného užívania. Súd je toho názoru, že v čase vzniku stavby mal jej vlastník (Q.) zákonné oprávnenie na predmetnom pozemku vybudovať cestu, a to aj bez súhlasu vlastníka pozemku,

resp. aj proti jeho vôli. Toto jeho právo vyplývalo z právneho predpisu platného v čase vzniku stavby, a to zo zákona č. 49/1959 Zb. o jednotných roľníckych družstvách. Právo družstevného užívania oprávňuje družstvo užívať pozemok v rovnakom rozsahu v akom by náležalo vlastníkovi; družstvo nemôže však pozemok zaťažiť ani scudziť. Družstvu preto najmä prináleží všetko, čo na pozemku vzhádza, má právo meniť jeho podstatu a čerpať z nej, a prevádzať na ňom stavby (§ 24 ods. 3 zákona). Jednotné roľnícke družstvo bolo zo zákona oprávnené zriaďovať stavby na pozemkoch, ktoré obhospodarovalo, toto jeho právo nebolo časovo obmedzené. Družstvo Priepasné teda malo právo vybudovať predmetnú cestu na pozemkoch združených k spoločnému družstevnému hospodáreniu, pričom vlastníctvo k pozemkom zostalo zachované, avšak dispozičné právo vlastníkov bolo výrazne obmedzené dispozičným právom družstva. K zriadeniu stavby na takomto pozemku nebol potrebný súhlas vlastníka, družstvo mohlo cestu zriadiť aj bez jeho súhlasu. Nejedná sa teda o stavbu neoprávnenú v zmysle § 135c Občianskeho zákonníka a takouto sa nemohla stať ani po zániku práva družstevného užívania pozemku, pretože charakter stavby ako neoprávnenej je spojený s neexistenciou občianskoprávneho titulu v dobe, kedy stavba bola zriadená. Pokiaľ teda v dobe vzniku stavby ako veci v právnom zmysle nejde o tzv. neoprávnenú stavbu, skutočnosti, ktoré nastali neskôr, už aplikáciu ustanovenia o neoprávnenej stavbe nemôžu založiť. Súd teda v tomto konaní 3C/20/2015 posudzoval stavbu cesty s poukazom na § 135c Občianskeho zákonníka a zaoberal sa podrobne tým, či sa jedná o stavbu oprávnenú alebo neoprávnenú, aby mohol použiť § 135c Občianskeho zákonníka. Jednoznačne súd konštatoval, že sa nejedná o neoprávnenú stavbu. Toto v konečnom dôsledku potvrdil aj Krajský súd v Trenčíne v rozsudku sp. zn. 4Co/262/2017 - bod 18. rozsudku. V tomto konaní sa žalobca opätovne opiera o § 135c Občianskeho zákonníka, rovnako ako v konaní 3C/20/2015, len tu žiada odstránenie stavby. Či už sa žalobca domáhal prikázania do vlastníctva podľa § 135c ods. 2 Občianskeho zákonníka, alebo odstránenie stavby podľa § 135c ods. 1 Občianskeho zákonníka, vždy tu musí byť splnený predpoklad, že sa jedná o neoprávnenú stavbu. O tom, či sa jedná o neoprávnenú stavbu, sa už súd zaoberal v predchádzajúcich konaniach, ktoré spisy navrhovateľ pripojil v tomto konaní. Pokiaľ žalobca tvrdí, že sa jedná o neoprávnenú stavbu, zaťažuje dôkazné bremeno žalobcu a nie žalovaného. Žalovaný v navrhnutých dôkazoch - predchádzajúcich konaniach už preukázal, že sa jednalo o oprávnenú stavbu, preto navrhuje tieto spisy pripojiť.

6. Žalovaný predložil listinné dôkazy zo stavby bývalého Q. W. (ktoré preukazujú stav pri schvaľovaní jeho výstavby.

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie vyjadrením sporových strán, oboznámením rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 5C/64/2008 - 243 zo dňa 12.06.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4Co/306/2012-276 zo dňa 22.05.2014, rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 3C/20/2015 - 310 zo dňa 16.02.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4Co/262/2017, uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Cdo/231/2018 zo dňa 31.05.2021, a ďalších listinných dôkazov, ktoré súd obsahom spisu a vo veci zistil nasledujúci skutkový a právny stav:

8. Žalobca na pojednávaní uviedol, že nie je spornou tá skutočnosť, že vlastníkom miestnej komunikácie - betónovej stavby s asfaltom je vlastníkom Obec W.. Spornou je tá skutočnosť, či sa jedná o oprávnenú, resp. neoprávnenú stavbu. Obec W. nadobudla túto komunikáciu kúpnu zmluvou v roku 2002. Z obsahu spisu tunajšieho súdu sp.zn. 3C/20/2015 vyplývajú sporné skutočnosti o tom, kedy bola reálne táto komunikácia postavená a kým, teda kto ju zriadil. Uvádza sa tam, že to bolo V., resp., že patrila obci. V konaní nebolo preukázané, že by pozemky, na ktorých bola táto komunikácia zriadená, boli združenými pozemkami, ku ktorým patrilo užívacie právo Q. W.. Túto skutočnosť žalovaný nepreukázal ani listinnými dôkazmi - zápisnicami. Tvrdenie žalovaného bolo vyvrátené vypracovanou identifikáciou parciel, na ktorých sa miestna komunikácia nachádza, resp. nebolo zistené, že by sa na parcele č. XXXXX/XX nachádzala miestna komunikácia. Dôkazné bremeno preukázania je na strane žalovaného. V prípade, že nebude preukázaný opak, jedná sa o neoprávnenú stavbu, teda rozdielny režim pozemkov a na nich stojacej stavby. V súvislosti s tým následne žiada vysporiadanie v zmysle § 135c Občianskeho zákonníka. Podstatou sporu je ochrana vlastníckeho práva žalobcu k pozemkom, na ktorých sa nachádza komunikácia. Rozhodnutia vychádzajúce z konania vedeného pod sp.zn. 3C/20/2015 vychádzali iba z nejakej fikcie, že pozemky, na ktorých je komunikácia, boli v užívaní, teda ako združené pozemky v užívaní Q. W.. Ani jeden súd sa meritórne nezaoberal vecou. Zamietnutá žaloba bola iba z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu. Je toho názoru, že nie sú splnené podmienky na zastavenie konania. Je tiež toho názoru, že ustanovenie § 135c OZ nie je zákonným

ustanovením, z ktorého vyplýva, že by súd nemal byť viazaný petitom žaloby pri vypořádavaní. Je potrebné preukázať oprávnenosť stavby. Predmetom nároku eventuálnej žaloby žalobcu nebola žaloba na odstránenie stavby.

9. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že nepopiera, že parcela č. XXXXX/XX nie je uvedená osobitne v zápisniciach, avšak v zápisnici z 22.10.1959, na ktorú nadväzuje územné rozhodnutie z 09.06.1960, kde bolo uvedené, aké strediská treba postaviť. V predmetnej zápisnici sa uvádza, že zástupcovia Q. navrhujú, aby pri vypracovaní projektov bolo uvažované so zriadením ešte jednej cesty. Jedná sa o komunikáciu, ktorá ide bezprostredne popred administratívne budovy. Túto cestu stavalo Q., nie V., pozemky pod ním užívalo Q., taktiež stavalo budovy hospodárskeho družstva, ktoré sa nachádzajú za administratívnou budovou. Išlo o stavby družstva, v rámci konkurzu boli rozpredané, toho času sú vo vlastníctve 4 právnických osôb. Je preto nepochybné, že pozemky, na ktorých bola cesta postavená, aj budovy hospodárskeho družstva a administratívna budova, boli v užívaní Q., ktoré ich aj postavilo. V spise tunajšieho súdu 3C/20/2015 sa uvádzajú skutočnosti a dôkazy, ktoré sú významne dôležité pre predmetný súdny spor. Žalobca v uvedenom spore žiadal určenie vlastníckeho práva ku komunikácii, ktorú považoval za súčasť pozemkov, alternatívnym petitom žiadal prikázanie do vlastníctva žalobcu za náhradu v zmysle § 135c Občianskeho zákonníka. Súd nárok na prikázanie do výlučného vlastníctva zamietol, nakoľko sa nestotožnil s právnym názorom odkazom na znalecký posudok, že sa jedná o súčasť parcely, ale ide o samostatnú stavbu. V rámci alternatívneho petitu žaloby podľa § 135c ods. 2 OZ sa súd zaoberal celým vypořádáním, nakoľko nebol viazaný petitom žalobcu, nakoľko vypořádanie vyplýva zo zákona, teda išiel nad rámec žalobného petitu. Uzavrel, že § 135c OZ nie je dôvodné použiť. Rozhodnutie bolo potvrdené Krajským súdom v Trenčíne a dovolanie žalobcu bolo odmietnuté Najvyšším súdom v Bratislave. Vo veci tak bolo právoplatne rozhodnuté. Skôr, ako súd pristúpi k meritórnemu prejednávaniu veci, navrhuje, aby súd konanie pre prekážku rozhodnutej veci zastavil.

10. V bode 14., 15., 16., 17. rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 3C/20/2015 - 310 zo dňa 16. februára 2017, právoplatného dňa 09.07.2018 súd konštatoval, že nie je dôvodný ani eventuálny žalobný návrh (petit žaloby), ktorým sa žalobca ako vlastník, resp. spoluvlastník pozemkov pod cestou domáhal vypořádania neoprávnej stavby, a to prikázaním cesty v častiach nachádzajúcich sa na jeho pozemkoch, do jeho vlastníctva, resp. spoluvlastníctva za náhradu podľa § 135c Občianskeho zákonníka. Podľa § 135c ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak niekto zriadi stavbu na cudzom pozemku, hoci na to nemá právo, môže súd na návrh vlastníka pozemku rozhodnúť, že stavbu treba odstrániť na náklady toho, kto stavbu zriadil (ďalej len „vlastník stavby“). Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, pokiaľ by odstránenie stavby nebolo účelné, prikáže ju súd za náhradu do vlastníctva vlastníkovi pozemku, pokiaľ s tým vlastník súhlasí. Podľa ods. 3 tohto ustanovenia, súd môže usporiadať pomery medzi vlastníkom pozemku a vlastníkom stavby aj inak, najmä tiež zriadiť za náhradu vecné bremeno, ktoré je nevyhnutné na výkon vlastníckeho práva k stavbe. 16. Za neoprávnenú stavbu z hľadiska občianskoprávnej úpravy treba považovať stavbu postavenú na cudzom pozemku bez toho, aby stavebník mal právo stavbu tam zriadiť. Keďže stavba nie je súčasťou pozemku, môže byť vo vlastníctve aj niekoho iného než vlastníka pozemku. Ten, kto zriadi neoprávnenú stavbu na cudzom pozemku (stavebník), stáva sa od počiatku jej vlastníkom. Oprávnenosť stavby treba vždy posudzovať podľa právnej úpravy platnej v okamžiku vzniku stavby, avšak vypořádanie medzi stavebníkom a vlastníkom pozemku, na ktorom je stavba umiestnená, sa vykoná podľa úpravy platnej v dobe rozhodovania súdu o neoprávnenej stavbe. 17. Žalobca cestu považuje za neoprávnenú stavbu z toho dôvodu, že sa nachádza na pozemkoch, ktorých vlastníkom, resp. spoluvlastníkom sa stal v dobe, keď sa na nich cesta už nachádzala. V zmysle uvedeného však oprávnenosť tejto stavby treba posudzovať podľa právnej úpravy, ktorá platila v čase vzniku stavby, teda v čase jej vybudovania. Dôkazné bremeno ohľadom neoprávnenosti stavby spočívalo na žalobcovi, žalobca v tomto smere dôkazné bremeno neuniesol, teda nepreukázal, že stavba bola neoprávnená. Ako vyplýva z vykonaného dokazovania, cesta bola vybudovaná Q. W. v roku 1967. Neskôr bol na ňu položený asfaltový koberec a vybudované cestné obrubníky. Jej pôvodný účel bol zabezpečiť prístup do areálu družstva. Družstvo cestu vybuďovalo na pozemkoch vo vlastníctve fyzických osôb, ku ktorým malo právo družstevného užívania. Túto skutočnosť žalobca nespochybňoval, keď navyše sám je vlastníkom stavby - administratívnej budovy družstva, tiež postavenej na pozemkoch fyzických osôb, ku ktorým malo družstvo právo družstevného užívania. Súd je toho názoru, že v čase vzniku stavby mal jej vlastník (Q.) zákonné oprávnenie na predmetnom pozemku vybudovať cestu, a to aj bez súhlasu vlastníka pozemku, resp. aj proti jeho vôli. Toto jeho právo vyplývalo z právneho predpisu platného v čase vzniku stavby, a to zo zákona č. 49/1959 Zb. o jednotných roľníckych družstvách. Právo družstevného užívania oprávňuje družstvo užívať pozemok v rovnakom rozsahu v akom by náležalo vlastníkovi; družstvo nemôže však

pozemok zaťažiť ani scudzíť. Družstvu preto najmä prináleží všetko, čo na pozemku vzhádza, má právo meniť jeho podstatu a čerpať z nej, a prevádzať na ňom stavby (§ 24 ods. 3 zákona). Jednotné roľnícke družstvo bolo zo zákona oprávnené zriaďovať stavby na pozemkoch, ktoré obhospodarovalo, toto jeho právo nebolo časovo obmedzené. F. W. teda malo právo vybudovať predmetnú cestu na pozemkoch združených k spoločnému družstevnému hospodáreniu, pričom vlastníctvo k pozemkom zostalo zachované, avšak dispozičné právo vlastníkov bolo výrazne obmedzené dispozičným právom družstva. K zriadeniu stavby na takomto pozemku nebol potrebný súhlas vlastníka, družstvo mohlo cestu zriadiť aj bez jeho súhlasu. Nejedná sa teda o stavbu neoprávnenú v zmysle § 135c Občianskeho zákonníka a takouto sa nemohla stať ani po zániku práva družstevného užívania pozemku, pretože charakter stavby ako neoprávnenej je spojený s neexistenciou občianskoprávneho titulu v dobe, kedy stavba bola zriadená. Pokiaľ teda v dobe vzniku stavby ako veci v právnom zmysle nejde o tzv. neoprávnenú stavbu, skutočnosti, ktoré nastali neskôr, už aplikáciu ustanovenia o neoprávnenej stavbe nemôžu založiť.

11. V bode 18. rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4Co/262/2017 - 349 zo dňa 16. mája 2018 právoplatného dňa 09.07.2018 súd konštatoval, že betónovú cestu s asfaltovým povrchom treba považovať za stavbu, bolo namieste preskúmať, či nejde o stavbu neoprávnenú, a to v mysle eventuálneho žalobného nároku žalobcu, kedy žalobca žiadal prikázanie tejto stavby za náhradu. Aj v tejto veci bolo potrebné vyhodnotiť záver súdu prvej inštancie za správny, keď z dokazovania vyplynulo, že cesta bola vybudovaná Q. W.Z. v roku 1967, a teda v režime vtedy platného zákona č. 49/59 Zb. o jednotných roľníckych družstvách. Nakoľko v čase vzniku stavby mal jej vlastníka (Q.) zákonné oprávnenie na predmetnom pozemku vybudovať cestu, a to aj bez súhlasu vlastníka pozemku, resp. aj proti jeho vôli, nemohlo ísť o stavbu neoprávnenú, keď od počiatku chýbal znak protiprávnosti, t.j. postavenie stavby v rozpore s právnymi predpismi účinnými v danom čase, pričom túto skutočnosť nemohli zmeniť ani následné zmeny v právnej úprave.

12. V bode 12. Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 5Cdo/231/2018 - 413 zo dňa 31. mája 2021, právoplatného dňa 17.06.2021 súd konštatoval, že dovolateľ tvrdí, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o tom, či predmetná cesta bola oprávnenou alebo neoprávnenou stavbou poukázal na skutočnosť, že pozemky, na ktorých bola vybudovaná stavba, boli v čase výstavby združené k spoločnému družstevnému hospodáreniu v zmysle zákona č. 49/1959 Zb. Tento záver podľa žalobcu nie je založený na žiadnom riadnom skutkovom zistení, ktoré by vyplynulo z vykonaného dokazovania. S týmto tvrdením sa však dovolací súd nemôže stotožniť. Žalovaný už vo svojom prvom vyjadrení k podanej žalobe (čl. 23) poukázal na skutočnosť, že stavbu - cestu postavil predchádzajúci vlastníka T. F. W. na pozemkoch ním užívaných v čase účinnosti zákona č. 49/59 Zb. o jednotných roľníckych družstvách. Tento predpis umožňoval užívateľovi pozemkov na nich vybudovať stavbu aj bez súhlasu vtedajších vlastníkov pozemkov, preto nemohlo ísť o neoprávnenú stavbu. Podľa ustanovenia § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Uvedené tvrdenie žalovaného žalobcu napriek početným vyjadreniam, pojednávaniam i obhliadke na mieste nijakým spôsobom až do podania svojho odvolania nerozporoval. Ako je uvedené v rozsudku súdu prvej inštancie v bode 17. žalobca tieto skutočnosti nespochybňoval (namietal ich až v odvolaní pozn. dovolacieho súdu), čo súd prvej inštancie oprávnene viedlo k úvahe, že ide o skutočnosti, ktoré sú medzi účastníkmi nesporné a nie je preto na ich preukázanie potrebné vykonávať dokazovanie (pozri § 186 ods. 2 CSP, resp. § 120 OSP).

13. Podľa ust. § 230 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

14. Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov rozhodol tak, že konanie o žalobe žalobcu zastavil z dôvodu prekážky právoplatne rozhodnutej veci.

15. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej (rei iudicatae) bráni opätovnému prejednaniu veci, o ktorej bolo právoplatne rozhodnuté. O rovnakú vec ide vtedy, ak v neskoršom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom bolo už v inom konaní právoplatne rozhodnuté a týka sa rovnakého predmetu konania a rovnakých osôb. Účinky tohto právoplatného rozhodnutia sa vzťahujú na účastníkov konania, v ktorom bolo vydané; jeho výrok je tiež záväzný pre súdy a iné štátne orgány, a to aj vtedy, ak ako predbežnú otázku posudzujú právny vzťah medzi týmito účastníkmi, ktorý sa vyriešil uvedeným právoplatným rozhodnutím.

16. V predmetnom konaní sa žalobca domáha vyporiadania neoprávnenej stavby, betónovej cesty s asfaltovým povrchom vo vlastníctve žalovaného, ktorá sa nachádza na pozemkoch žalobcu, a to odstránenia cesty v časti, v ktorej je umiestnená na pozemkoch žalobcu, vyznačenej na pripojenom geometrickom pláne č. XXX-XXX/XX podľa § 135c ods. 1 Občianskeho zákonníka, teda na pozemkoch nachádzajúcich sa vo výlučnom vlastníctve žalobcu, a to parcely č. XXXXX/XX o výmere XX m² zapísanej na LV č. XXXX k.ú. W. a parcely č. XXXXX/XX o výmere XXX m² k.ú. W. zapísanej na LV č. XXXX.

17. Súd mal za preukázané, že v konaní vedenom pod sp.zn. 3C/20/2015 sa žalobca voči žalovanému domáhal na tunajšom súde vyporiadania neoprávnenej stavby, betónovej cesty s asfaltovým povrchom, nachádzajúcej sa sčasti na jeho pozemkoch vytvorených geometrickým plánom č. XXX-XXX/XX, a to na parcele č. XXXXX/XX o výmere XX m² zapísanej na LV č. XXXX k.ú. W. a na parcele č. XXXXX/XX o výmere XXX m² k.ú. W. zapísanej na LV č. XXXX, prikázaním do jeho vlastníctva za náhradu podľa § 135c ods. 2 Občianskeho zákonníka. Súd rozhodol tak, že žalobu žalobcu zamietol ako nedôvodnú, keďže v konaní nebolo preukázané, že stavba je neoprávnená. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 09.07.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4Co/262/2017 - 349 zo dňa 16.05.2018.

18. V oboch konaniach sa žalobca domáha proti žalovanému vyporiadania neoprávnenej stavby, žalovaného betónovej cesty s asfaltovým povrchom, nachádzajúcej sa sčasti na pozemkoch vo výlučnom vlastníctve žalobcu, a to postupom podľa ust. § 135c Občianskeho zákonníka. Predmetné ustanovenie upravuje špecifický typ vlastníckej žaloby, ktorá umožňuje vlastníkovi pozemku domáhať sa ochrany svojho vlastníckeho práva.

19. Pri vyporiadaní neoprávnenej stavby v zmysle ust. § 135c Občianskeho zákonníka súd nie je viazaný žalobným petitom (ust. § 216 ods. 2 Civilného sporového poriadku) a môže rozhodnúť buď o odstránení neoprávnenej stavby (podľa odseku 1), alebo so súhlasom vlastníka pozemku zastavaného neoprávnenou stavbou o prikázaní neoprávnenej stavby do jeho vlastníctva, ak by sa ukázalo, že odstránenie stavby nie je účelné (ods. 2), alebo napokon môže usporiadať pomery medzi vlastníkom pozemku a vlastníkom stavby aj inak, najmä tiež zriadiť za náhradu vecné bremeno, ktoré je nevyhnutné na výkon vlastníckeho práva k stavbe (ods. 3). Poradie spôsobov vyrovnania právnych vzťahov medzi neoprávneným stavebníkom a vlastníkom pozemku určuje zákon.

20. Až potom, ako súd dospeje k záveru, že ide o neoprávnenú stavbu (žalovaného) na cudzom pozemku (žalobcu), musí rozhodnúť v zmysle ust. § 135c OZ.

21. Ako vyplýva z odôvodnenia právoplatného rozsudku sp.zn. 3C/20/2015, súd žalobu žalobcu o vyporiadanie neoprávnenej stavby prikázaním do jeho vlastníctva posúdil ako nedôvodnú, nakoľko vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že sa nejedná o neoprávnenú stavbu. Dôkazné bremeno ohľadne neoprávnenosti stavby spočívalo na žalobcovi, žalobca v tomto smere nijako nepreukázal, že by stavba cesty bola neoprávnená. Rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo potvrdené tiež odvolacím súdom. S námietkami žalobcu v rámci dovolacieho konania v tom smere, že závery súdu o oprávnenej stavbe neboli založené na žiadnom riadnom skutkovom zistení, ktoré by vyplynulo z vykonaného dokazovania, sa nestotožnil ani dovolací súd. Keďže žalovaný už vo svojom prvom vyjadrení k podanej žalobe (čl. 23) poukázal na skutočnosť, že stavbu - cestu postavil predchádzajúci vlastník Roľnícke družstvo Priepasné na pozemkoch ním užívaných v čase účinnosti zákona č. 49/59 Zb. o jednotných roľníckych družstvách a tento predpis umožňoval užívateľovi pozemkov na nich vybudovať stavbu aj bez súhlasu vtedajších vlastníkov pozemkov, nemohlo ísť o neoprávnenú stavbu. Podľa ustanovenia § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Uvedené tvrdenie žalovaného žalobcu napriek početným vyjadreniam, pojednávaniam i obhliadke na mieste nijakým spôsobom až do podania svojho odvolania nerozporoval. Ako je uvedené v rozsudku súdu prvej inštancie v bode 17. žalobca tieto skutočnosti nespochyboval (namietal ich až v odvolaní pozn. dovolacieho súdu), čo súd prvej inštancie oprávnene viedlo k úvahe, že ide o skutočnosti, ktoré sú medzi účastníkmi nesporné a nie je preto na ich preukázanie potrebné vykonávať dokazovanie (pozri § 186 ods. 2 CSP, resp. § 120 OSP).

22. S poukazom na vyššie uvedené je súd toho názoru, že vec bola meritórne prejednaná, skutkové zistenia ohľadne oprávnenosti stavby na základe tvrdení žalovaného neboli žalobcom nijako spochybnené.

23. V oboch konaniach ide medzi tými istými stranami o rovnakú vec, žalobca žiadal vyporiadať neoprávnenú stavbu, cestu žalovaného. Súd sa nestotožňuje s názorom žalobcu, že žaloba bola zamietnutá iba pre nedostatok naliehavého právneho záujmu. Pre nedostatok naliehavého právneho záujmu bola zamietnutá žaloba o určenie vlastníckeho práva.

24. Súd tiež nesúhlasí s názorom žalobcu, že nie sú splnené podmienky pre zastavenie konania pre prekážku právoplatne rozhodnutej veci (*rei iudicatae*), nakoľko predmetom nároku alternatívnej žaloby žalobcu v konaní 3C bola žaloba o prikázanie neoprávnenej stavby za náhradu, a nie žaloba na odstránenie neoprávnenej stavby.

25. Je potrebné uviesť, že bez ohľadu na to, ako žiadal žalobca či už v konaní 3C, alebo v predmetnom konaní rozhodnúť a vyporiadať neoprávnenú stavbu, súd nie je viazaný petitom žaloby (ust. § 216 ods. 2 CSP). Poradie spôsobu vyporiadania tohto vzťahu určuje zákon.

26. Súd preto konanie o vyporiadanie neoprávnenej stavby pre prekážku právoplatne rozhodnutej veci zastavil.

27. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pretože žalovaný bol v konaní plne úspešný. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 358 CSP odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 C.s.p.). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis (§ 127 ods. 1 CSP). Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.